การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD

Adapting Early Childhood Teachers in the BANI WORLD

นรินทร์ รินพนัสสัก[1] , นัสวรรณ ใจมั่น,[2] และราชาวดี สุขภิรมย์[3]

Narin Rinphanassak [1] , Natsawan Jaiman[2] ,and Rachawadee Sukpirom [3]

วิทยาลัยชุมชนน่าน

Nan Community College

Corresponding Author’s Email: narin_r@nancc.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มุ่งหมายที่จะเตรียมความพร้อมของครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูปฐมวัยมีการปรับตัวและพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในสภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนในยุค BANI WORD เนื้อหาในบทความอาจจะพูดถึงหลากหลายแง่มุม เช่น การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีให้กับครูปฐมวัย เพื่อให้พวกเขาเข้าใจและนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิต การพัฒนาทักษะการสื่อสารและการเข้าถึงข้อมูลเพื่อให้ครูปฐมวัยสามารถเข้าถึงข้อมูลและแหล่งความรู้ในยุคดิจิตอลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การสนับสนุนครูปฐมวัยในการเรียนรู้แบบไม่เชิงเส้นและการคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อให้พวกเขาเห็นภาพรวมและความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและความเชื่อมโยงของความรู้ และการสนับสนุนให้ครูปฐมวัยมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในรูปแบบที่ไม่แน่นอนและซับซ้อน เพื่อให้พวกเขาสามารถทำงานร่วมกับคนอื่นที่มีวิสัยทัศน์และแนวคิดที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูปฐมวัยที่มีการปรับตัวในยุค BANI WORD จะเป็นผู้ที่มีความเป็นผู้นำและผู้เรียนรู้ที่ไม่หยุดพัฒนาตนเอง พวกเขาจะมีการยอมรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และพร้อมที่จะรับมือกับอุปสรรคและความท้าทายใหม่ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในโลกปัจจุบัน และพวกเขายังสามารถเป็นแรงบันดาลใจและเป็นแหล่งกำเนิดความสามารถให้แก่นักเรียนที่เข้าสู่ยุค BANI WORD ด้วย

คำสำคัญ: 1. การปรับตัว , 2. ครูปฐมวัย, 3. บานี่

Abstract

This academic article aims to prepare early childhood educators for the era of rapid and uncertain changes in the BANI WORLD. It focuses on supporting and promoting the

educators' ability to adapt and develop appropriate skills in the face of rapid and uncertain changes. The article covers various aspects, such as developing technological skills for early childhood educators to understand and effectively utilize technology in the teaching process. It also emphasizes continuous learning and lifelong learning to ensure educators understand the importance of personal development and learning in their daily lives. Additionally, the article highlights the importance of developing communication skills and information access skills for early childhood educators, enabling them to effectively access information and knowledge in the digital era. It promotes non-linear and systemic learning approaches, encouraging educators to see the bigger picture and the interconnectedness of problems and knowledge. Furthermore, it supports early childhood educators in working collaboratively with others in uncertain and complex ways, enabling them to effectively collaborate with individuals who have different perspectives and ideas. Early childhood educators who are adaptable in the BANI WORLD will be leaders and learners who continuously develop themselves. They will embrace and adapt to rapid changes, and be prepared to face new challenges and obstacles that may arise in the current world. Moreover, they will serve as inspirations and sources of abilities for students entering the BANI WORLD, empowering them and nurturing their potential.

Keywords: 1. adaption, 2. Early Childhood Educator, 3. BANI

1. บทนำ

ในยุค BANI (Brittle, Anxious, Nonlinear, Incomprehensible) WORLD ที่มีการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนมากขึ้น การพัฒนาครูปฐมวัย เป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น นอกจากทักษะและความรู้ทางวิชาการแล้ว ครูปฐมวัยควรพัฒนาความสามารถและทักษะต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการสอนและดูแลเด็กในยุค BANI WORLD ได้แก่ การเรียนรู้เชิงบูรณาการ (Holistic Learning): ครูปฐมวัยควรส่งเสริมการเรียนรู้ที่เป็นบูรณาการ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะสังคม ทักษะการเรียนรู้ทางการแก้ปัญหา เพื่อให้เด็กพร้อมที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน การส่งเสริมทักษะการคิดอย่างเป็นอิสระ (Critical Thinking Skills) ครูควรส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดอย่างเป็นอิสระให้กับเด็ก โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ และการตัดสินใจที่มีความคิดริเริ่ม การส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีม (Collaboration Skills)

ครูควรส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมให้กับเด็ก โดยให้โอกาสในการทำงานร่วมกัน เรียนรู้จากกันและกัน และสนับสนุนการสร้างความร่วมมือและสัมพันธภาพที่ดีในทีม การใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ (Technology Integration) ครูควรมีความเข้าใจในการใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ และสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการสอนเพื่อเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ที่น่าสนใจและมีประสิทธิภาพสูง การสร้างและสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ครูควรเป็นแบบอย่างในการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยให้เป็นตัวอย่างในการพัฒนาทักษะใหม่ การติดตามและปรับปรุงความรู้เท่าที่เป็นไปได้

การพัฒนาครูปฐมวัยในยุค BANI WORLD ควรให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและสภาพการเรียนรู้ของเด็กในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังควรสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ที่เป็นอิสระ การคิดเชิงวิพากษ์ การทำงานร่วมกัน และการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้อย่างเหมาะสม

2. วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของการปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD เพื่อจะเตรียมความพร้อมของครูปฐมวัยในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง โดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูปฐมวัยมีการปรับตัวและพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในสภาวะ ที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนในยุค BANI WORD และเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพไปพร้อมๆกัน จุดเริ่มต้นของการปรับตัวควรเริ่มต้นที่ครูเพื่อได้เรียนรู้และนำกระบวนการต่างๆ ไปสู่ผู้เรียน

การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD คือเพื่อเตรียมความพร้อมของครูปฐมวัยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน ในยุค BANI WORD นอกจากนี้ยังเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพไปพร้อมๆ กันโดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เพื่อเตรียมความพร้อมของครูปฐมวัยในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสภาวะที่โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนในยุค BANI WORD
- เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ครูปฐมวัยมีการปรับตัวและพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในสภาวะที่เกิดการเปลี่ยนแปลง
- เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผู้เรียนสามารถเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพไปพร้อมๆกัน
- เพื่อเริ่มต้นการปรับตัวที่ครูเพื่อให้เขาได้เรียนรู้และนำกระบวนการต่างๆ ไปสู่ผู้เรียน

การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD เป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อให้ครูสามารถทำงานในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาทักษะ เช่นทักษะด้านเทคโนโลยี เทคนิคการสื่อสาร เทคนิคการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง และการทำงานร่วมกับผู้อื่นในรูปแบบที่แตกต่าง ทำให้ครูสามารถเป็นแหล่งแรงบันดาลใจและส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนในยุค BANI WORD ได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ.

ในยุค BANI WORD การปรับตัวของครูปฐมวัยจำเป็นต้องมีการปรับตัวในเรื่องดังต่อไปนี้

1. ความยืดหยุ่น ครูปฐมวัยควรมีความยืดหยุ่นที่สามารถเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสภาวะที่ไม่แน่นอนได้ พวกเขาควรมีจิตสำนึกและความยินดีในการรับการเปลี่ยนแปลงเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน

2. การสร้างความมั่นใจ ครูปฐมวัยควรพัฒนาความมั่นใจในการใช้ทักษะและความรู้ของตนเอง เพื่อให้สามารถเป็นแหล่งแรงบันดาลใจและผู้นำในการสอนและแนะนำนักเรียน

3. การเรียนรู้ตลอดชีวิต ครูปฐมวัยควรเป็นตัวอย่างในการเรียนรู้ตลอดชีวิต พวกเขาควรสร้างและส่งเสริมการเรียนรู้แบบต่อเนื่องและการพัฒนาทักษะเพื่อประสิทธิภาพในการสอน

4. การใช้เทคโนโลยี ครูปฐมวัยควรพัฒนาทักษะในการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย

5. การทำงานร่วมกัน ครูปฐมวัยควรมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในยุค BANI WORD ที่มีความหลากหลายและซับซ้อน เขาควรสามารถทำงานร่วมกับครูอื่น ๆ และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่สร้างสรรค์และเติบโตขึ้นเป็นกลุ่ม

6. การสร้างนวัตกรรม ครูปฐมวัยควรสนับสนุนและส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมในการเรียนรู้และการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแสวงหาวิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

7. การปรับตัวและการพัฒนาตนเอง ครูปฐมวัยควรเข้าร่วมการฝึกอบรมและการพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มทักษะและความรู้ที่เหมาะสมกับสภาวะที่เปลี่ยนแปลง

8. การเรียนรู้เชิงบูรณาการ ครูปฐมวัยควรสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสเชื่อมโยงความรู้ระหว่างสาขาวิชาและแนวคิดต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

9. การส่งเสริมทักษะการคิดอย่างเป็นอิสระ ครูปฐมวัยควรสร้างสภาวะที่ส่งเสริมทักษะการคิดอย่างเป็นอิสระของผู้เรียน โดยให้โอกาสในการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์และการตัดสินใจที่เป็นรายบุคคล

การปรับตัวในเรื่องดังกล่าวจะช่วยให้ครูปฐมวัยมีความพร้อมและประสิทธิภาพในการเป็นผู้สอนที่ดีในยุค BANI WORD ที่เต็มไปด้วยการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วและไม่แน่นอน พวกเขาจะสามารถนำกระบวนการที่พัฒนามาได้เรียนรู้และส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปพร้อมกัน

คำจำกัดความและนิยามต่างๆ ของการปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD

- การปรับตัว เป็นกระบวนการที่ครูปฐมวัยใช้ในการปรับและปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนในยุค BANI WORD ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทักษะและความสามารถต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะที่ซับซ้อนและไม่แน่นอน

- ครูปฐมวัยในยุค BANI WORD เป็นครูที่มีความเข้าใจและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในยุค BANI WORD โดยครูปฐมวัยในยุค BANI WORD จะมีความยืดหยุ่นในการปรับตัวและพัฒนาทักษะเพื่อสอนและนำเสนอการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสร้างสรรค์

- บานี่ BANI เป็นคำที่ใช้ในระบบการบริหารจัดการเรียนรู้ในยุค BANI WORD โดยแต่ละตัวอักษรในคำ "BANI" แทนคำที่มีความหมายแตกต่างกัน โดยมีความหมายดังต่อไปนี้

B (Beyond): แสดงถึงความเป็นมากกว่าและเลื่อนขึ้นไปยังระดับสูงกว่า

A (A New Idea): แสดงถึงการสร้างและนำเสนอไอเดียใหม่

N (Numeracy): แสดงถึงการพัฒนาทักษะทางตัวเลขและความสามารถในการจัดการข้อมูล

I (Information Literacy): แสดงถึงการเรียนรู้และการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD นำเสนอแนวคิดและกรอบแนวคิดในการพัฒนาการเรียนรู้ในยุค BANI WORD ที่ให้ความสำคัญกับการปรับตัวและการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อให้ครูปฐมวัยสอนและสนับสนุนการเรียนรู้ อย่างเต็มศักยภาพในสภาวะที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสร้างสรรค์

3.เนื้อเรื่อง

3.1 ทฤษฎีการปรับตัว

(Roy, 1999) กล่าวถึงระบบการปรับตัวของบุคคลเป็นระบบเปิด ภายในมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่งมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกตลอดเวลา Roy มองว่า บุคคลประกอบด้วย กาย จิต และสังคม (Bio psychosocial being) มีความเป็นองค์รวม ไม่สามารถแยกจากกันได้เพื่อความปกติสุข หรือภาวะสุขภาพที่ดี นอกจากนี้ ยังขึ้นอยู่กับระดับ การปรับตัว (Adaptation level) ซึ่งเป็นปัจจัย

นำเข้าสู่ระบบการปรับตัวของบุคคลอีกตัวหนึ่ง ระดับการปรับตัว ก็คือระดับหรือขอบเขตที่แสดงถึงความสามารถของบุคคลในการตอบสนองทางบวกต่อสถานการณ์หนึ่ง หรือเป็นผลจากการที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้านั่นเอง ทั้งนี้ Roy ได้แบ่งระดับการปรับตัวออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ระดับการปรับตัวที่มีการผสมผสานกันได้ดี (Integrated level of adaptation) หมายถึง ระดับของการปรับตัวที่โครงสร้างและหน้าที่ของร่างกาย สามารถทำงานประสานกันได้อย่างเหมาะสม ตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ และเป็นบุคคลมีความมั่นคงในด้านร่างกาย จิตใจ และสังคมสามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างเหมาะสม มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นอย่างเหมาะสมและขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นตามความเหมาะสมเช่นกัน

2. ระดับการปรับตัวที่อยู่ในระยะของการชดเชย (Compensatory level of adaptation) หมายถึง ระดับที่กลไกการควบคุมและกลไกการคิดรู้ถูกกระตุ้นการทำงานเพื่อที่จะให้เกิดกระบวนการปรับตัวอย่างผสมผสาน (Integrated)

3. ระดับการปรับตัวที่อยู่ภาวะอันตราย/ไม่ดี (Compromised level of adaptation) หมายถึง ระดับการปรับตัวที่ยังไม่เพียงพอ เมื่อสิ่งเร้าที่มากระทบนั้นอยู่ในขอบเขตความสามารถในการปรับตัวของบุคคล บุคคลจะสามารถปรับตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ถ้าสิ่งเร้านั้นอยู่เหนือความสามารถของบุคคลจะเกิดการปรับตัวที่ไม่มีประสิทธิภาพ ซึ่งระดับความสามารถในการปรับตัวของแต่ละบุคคล จะมีลักษณะเฉพาะตัว และมีขอบเขตจำกัด แต่ถ้าหากบุคคลเคยประสบความสำเร็จในสถานการณ์เช่นนี้มาก่อนแล้วขอบเขตระดับความสามารถในการปรับตัวจะกว้างขึ้นในสถานการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้นคล้ายกันหากระดับการปรับตัวไม่มีประสิทธิภาพจะส่งผลสะท้อนกลับสู่ระดับการปรับตัวใหม่ ซึ่งการปรับตัวนั้นอาศัยกลไกที่ทำงานประสานกัน 2 กลไก ได้แก่

1) กลไกการควบคุม (Regulator mechanism) Roy มองว่าเป็นกลไกการปรับตัวเพื่อตอบสนองโดยอัตโนมัติเพื่อรักษาสมดุลการทำงานของร่างกายในระบบต่าง ๆ โดยอาศัยระบบประสาทของร่างกาย (Neural) สารเคมี (Chemical) และระบบต่อมไร้ท่อ (Endocrine) กระบวนการเผชิญปัญหาทำงาน จากการที่สิ่งเร้าทั้งจากภายนอกและภายใน ผ่านการรับความรู้สึก (Sense) เข้าสู่ระบบประสาท ระบบไหลเวียน และระบบต่อมไร้ท่อผ่านวิถีประสาท(Channel) โดยอัตโนมัติ ส่งผลให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนองโดยอัตโนมัติ (Automatic and unconscious responses) และจะมีผลต่อกลไกการคิดรู้ด้วย

2) กลไกการคิดรู้ (Cognator mechanism) Roy มองว่าเป็นกลไกการปรับตัวที่ทำงานผ่านทางกระบวนการการคิดรู้และอารมณ์ (Cognitive-emotive) มี 4 วิถีทาง ได้แก่ กระบวนการรับรู้หรือรับข้อมูล (perceptual and information processing) คือ กิจกรรมการเลือกรับข้อมูล เก็บรหัส (Coding) และจดจำข้อมูล (Memory) นั่นเอง ผ่านกระบวนการการเรียนรู้ (Learning) จะเกี่ยวข้อง

กับการเลียนแบบ การได้รับรางวัลผ่านกระบวนการตัดสินใจ (Judgement) และการแสดงอารมณ์ (Emotion) (Roy, 1984) ตลอดจนกลไกการป้องกันทางจิต (Defense mechanism) แล้วเกิดเป็นพฤติกรรมตอบสนองออกมาการทำงานของกลไกลการควบคุมและกลไกการคิดรู้มีการทำงานร่วมกันอย่างแยกจากกันไม่ได้ส่งผลให้เกิดผลลัพธ์ (Outcome) ซึ่งตอบสนองออกมาเป็นพฤติกรรมการปรับตัว 4 ด้าน ได้แก่

1. การปรับตัวด้านร่างกาย (Physiological mode) (Roy,1999) กล่าวว่า เป็นความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการทางด้านร่างกายและสารเคมีที่เกี่ยวข้องกันในเรื่องการทำหน้าที่และกิจกรรมของระบบอวัยวะ โดยจะเป็นการทำงานของเซลล์ เนื้อเยื่ออวัยวะและระบบต่าง ๆ ในร่างกายของบุคคลเป็นการปรับตัวเพื่อดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงด้านร่างกาย (Physiologic integrity) ได้แก่ อากาศ น้ำ อาหาร การออกกำลังกายและการพักผ่อน การขับถ่าย การควบคุมภาวะสมดุลของร่างกาย ยังรวมถึงการทำหน้าที่ของกลไกการควบคุม คือ การรับความรู้สึก สารน้ำ และอิเลคโตรไลท์ การทำหน้าที่ของระบบประสาทและการทำหน้าที่ของระบบต่อมไร้ท่อ เป้าหมายสูงสุดเป็นการปรับตัว เพื่อเข้าสู่สมดุลของร่างกาย การประเมินพฤติกรรมการปรับตัวด้านร่างกายเป็นการประเมินพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพื้นฐานด้านร่างกายสามารถประเมินได้จากการสังเกต การวัด การตรวจร่างกาย การตรวจพิเศษ การสัมภาษณ์และการรายงานด้วยตนเอง มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ออกซิเจน (Oxygenation)
1.2 โภชนาการ (Nutrition)
1.3 การขับถ่าย (Elimination)
1.4 การมีกิจกรรมและการพักผ่อน (Activity and rest)
1.5 การป้องกันอันตรายของร่างกาย (Protection)
1.6 การรับความรู้สึก (Sense)
1.7 สารน้ำและอิเลคโตรไลท์ (Fluid and Electrolyte)
1.8 การทำหน้าที่ของระบบประสาท (Neurological function)
1.9 การทำหน้าที่ของระบบต่อมไร้ท่อ (Endocrine function)

2. การปรับตัวด้านอัตมโนทัศน (Self-concept mode) ประกอบขึ้นจากความเชื่อ และความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองในช่วงเวลาหนึ่ง เกิดขึ้นจากการรับรู้ในตนเองและจากปฏิกิริยาของบุคคลรอบข้าง (Roy, 1999) ซึ่งรอยแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ

อัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย (Physical self) (Roy,1999) อธิบายว่า เป็นการประเมินตนเองด้านร่างกายของบุคคลอันประกอบด้วยคุณลักษณะทางด้านร่างกาย การมีเพศสัมพันธ์ ภาวะสุขภาพและการเจ็บป่วย

และลักษณะที่ปรากฏ โดยแบ่งเป็นด้านการรับความรู้สึกของร่างกาย (Body sensation) และด้านภาพลักษณ์ (Body image)

อัตมโนทัศน์ส่วนบุคคล (Personal self) (Roy, 1999) กล่าวว่า เป็นการประเมินของแต่ละบุคคลเกี่ยวกับลักษณะนิสัย ความคาดหวัง ความรู้สึกมีค่า การให้คุณค่า อัตมโนทัศน์ส่วนบุคคลนี้ประกอบด้วยด้านความมั่นคงในตนเอง (Self-consistency) ด้านอุดมคติของตนเอง (Self-ideal) ด้านศีลธรรมจรรยาและจิตวิญญาณแห่งตน (Moral ethical spiritual self)

3. การปรับตัวด้านบทบาทหน้าที่ (Role function mode) เป็นการปรับตัวเพื่อตอบสนองทางด้านความมั่นคงหรือได้รับการยอมรับในสังคม (Social integrity) เป็นการกระทำหน้าที่ตามความคาดหวังของสังคม เน้นบทบาทตำแหน่งหน้าที่ของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น เป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์หนึ่ง ๆ โดยบุคคลจะต้องปรับตัวตามบทบาทหน้าที่ตามที่สังคมคาดหวังไว้อย่างเหมาะสม หากไม่สามารถปรับตัวในด้านบทบาทหน้าที่ได้จะเกิดปัญหาคือการไม่สามารถแสดงบทบาทใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Ineffective role transition) การแสดงบทบาทไม่ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง (Role distance) ความขัดแย้งในบทบาท (Role conflict) และความล้มเหลวในบทบาท (Role failure) การแสดงบทบาทนี้จะสัมพันธ์กับความรู้สึกต่อบทบาทตามที่รอยได้แบ่งบทบาทของบุคคลออกเป็น 3 ประเภท คือ

บทบาทปฐมภูมิ (Primary role) บทบาทนี้เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น บทบาทนี้เป็นไปตามการเจริญเติบโตของบุคคลหรือขั้นพัฒนาการแต่ละวัย เช่น บทบาทการเป็นเด็กวัยเรียน บทบาทในการเป็นผู้สูงอายุ

บทบาททุติยภูมิ (Secondary role) เป็นบทบาทที่สัมพันธ์กับบทบาทปฐมภูมิ บุคคลหนึ่งอาจมีบทบาททุติยภูมิได้หลายบทบาท ทั้งบทบาทในครอบครัว เช่น บทบาท การเป็นบุตรของบิดามารดา บทบาทการเป็นพี่หรือเป็นน้อง และบทบาทตามอาชีพ เช่น บทบาทการเป็นพยาบาล บทบาทการเป็นครู บทบาทการเป็นนักศึกษาพยาบาล

บทบาทตติยภูมิ (Tertiary role) เป็นบทบาทชั่วคราวที่บุคคลนั้นได้รับบทบาทนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระยะเวลาและระยะพัฒนาการของบุคคล เช่น บทบาทการเป็นผู้ป่วย บทบาทการเป็นประธานการประชุม เป็นต้น ทั้งนี้ บทบาทจะประกอบไปด้วยพฤติกรรมของบุคคล 2 พฤติกรรม ได้แก่ พฤติกรรมการกระทำ (Instrumental behavior) และพฤติกรรมความรู้สึก (Expressive behavior)

4. การปรับตัวด้านการพึ่งพาระหว่างกัน (Interdependence mode) เป็นการปรับตัวเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางสังคมเช่นกันเป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่จะมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลการให้ได้รับความรัก ความห่วงใย ก่อให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย หากปฏิบัติตัวหรือปรับตัวไม่เหมาะสม

จะเกิดการพึ่งพาผู้อื่นไม่เหมาะสม (Dysfunction dependence) และการพึ่งพาตนเองไม่เหมาะสม (Dysfunction independence) แต่โดยปกติแล้วบุคคลจะพยายามพึ่งพาตนเองและผู้อื่นภายในขอบเขตที่เหมาะสมและสังคมยอมรับ มีการรับและให้ความเอาใจใส่ดูแล พึ่งพาอย่างสม่ำเสมอ มีปฏิสัมพันธ์และการอยู่คนเดียวอย่างเหมาะสม ซึ่งถือว่าเป็นการปรับตัวด้านนี้ที่มีความเหมาะสม ซึ่ง Roy (1999) แบ่งการประเมินออกได้ดังนี้

บุคคลสำคัญ (Significant other) เป็นการประเมินความรู้สึก ความผูกพัน สัมพันธภาพ และการช่วยเหลือกันระหว่างผู้รับบริการกับบุคคลที่มีความหมายต่อชีวิต

ระบบสนับสนุน (Supporting system) ประเมินความรู้สึก ความผูกพัน การช่วยเหลือระหว่างผู้รับบริการกับครอบครัว เครือญาติ เพื่อนร่วมงาน Roy ให้คำจำกัดความของสิ่งแวดล้อมกล่าวว่า “การปรับตัวเป็นการทำงานของระดับการเปลี่ยนแปลงระดับและระบบการปรับตัวของมนุษย์” Roy มองว่า สิ่งแวดล้อม เป็นทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกสภาพการณ์ ที่ล้อมรอบตัวบุคคลทั้งภายในและภายนอกบุคคล มีผลกระทบต่อพัฒนาการและพฤติกรรมของบุคคล สิ่งแวดล้อมถือเป็นปัจจัยนำเข้าเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมเกิดขึ้นจะกลาย เป็นสิ่งเร้าที่มากระตุ้นให้บุคคลเกิดการปรับตัว โดยจำแนกสิ่งเร้าออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1. สิ่งเร้าตรง (Focal stimuli) คือ สิ่งเร้าทั้งจากภายนอกและภายในที่บุคคลกำลังเผชิญอยู่ในขณะนั้น มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการปรับตัวมากที่สุดทำให้ต้องมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้านั้นเกิดขึ้น สิ่งเร้าเปรียบเสมือนตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม เช่น การเจ็บป่วยขณะนั้น

2. สิ่งเร้าร่วม (Contextual stimuli) คือ สิ่งเร้าอื่น ๆ ที่มีอยู่ในขณะนั้น นอกเหนือจากสิ่งเร้ามีผลมากระทบบุคคลเช่นกัน เป็นได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งถ้ามีผลในทางบวกจะช่วยลดอิทธิพลของสิ่งเร้าตรงหรือช่วยลดความรุนแรงได้แต่ถ้ามีผลในทางลบจะทำให้อิทธิพลของสิ่งเร้าตรงมีอิทธิพลมากยิ่งขึ้นจะทำให้บุคคลปรับได้ยากเพิ่มขึ้นโดยอาจจะมีผลเป็นตัวเสริมต่อสิ่งเร้าตรง สิ่งเร้าร่วมเหล่านี้ เช่น เพศ การศึกษา สัมพันธภาพ รายได้ของครอบครัว เป็นต้น

3. สิ่งเร้าแฝง (Residual stimuli) คือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทั้งภายนอกและภายในระบบบุคคล เป็นลักษณะเฉพาะตัวของมนุษย์ หรืออาจเกิดจากประสบการณ์ในอดีต เช่น นิสัย ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม บุคลิกภาพ เป็นต้น

สรุปการปรับตัวของมนุษย์นั้นเป็นกลไกหนึ่งที่มนุษย์ทุกคนสามารถทำได้ เพราะกลไกการปรับตัวของมนุษย์เป็นกระบวนการทางกายภาพและจิตวิทยาที่ทำให้เราสามารถปรับตัวเพื่อทำงานหรือปรับเปลี่ยนตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาวะที่เกิดขึ้นได้ โดยมนุษย์มีความสามารถในการปรับตัวเพื่อเข้ากับ

สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อการปรับตัวของมนุษย์ด้วย การปรับตัวทางกายภาพของมนุษย์จะเกิดขึ้นผ่านกระบวนการทางสมองและร่างกาย เมื่อเราเผชิญกับสิ่งที่ต้องการปรับตัว เช่น สิ่งกีดขวาง ความเสี่ยง หรือแรงกระตุ้นใด ๆ สมองของเราจะรับรู้และประมวลผลข้อมูลเหล่านั้น เพื่อสร้างการตอบสนองที่เหมาะสม หลังจากนั้นร่างกายจะดำเนินการตามสัญญาณที่ส่งไปจากสมอง ซึ่งอาจเป็นการเคลื่อนไหว ปรับตัว หรือตอบสนองทางกายภาพอื่น ๆ เพื่อเข้ากับสถานการณ์ การปรับตัวทางจิตวิทยาของมนุษย์เกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนทัศนคติ อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อเข้ากับสถานการณ์และสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ในบางครั้ง เราอาจปรับตัวเป็นผลจากการรับรู้ข้อมูลใหม่ เปลี่ยนแปลงเป้าหมาย หรือพิจารณาตัวเลือกที่เหมาะสมกว่า เมื่อเกิดการปรับตัวทางจิตวิทยา เราอาจมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ เชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น หรือปรับปรุงทักษะทางสังคมเพื่อเข้ากับบทบาทหรือสภาพแวดล้อมใหม่ ในทั้งสองกระบวนการข้างต้น เรามักจะมีความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว โดยสามารถเรียนรู้และปรับปรุงตนเองได้ตลอดเวลา เช่น การเรียนรู้ทักษะใหม่ การปรับเปลี่ยนทัศนคติอย่างยั่งยืน หรือการพัฒนาทักษะส่วนตัว เพื่อเข้ากับสถานการณ์และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิต

3.2 ครูปฐมวัย

ครูปฐมวัยเป็นครูที่มีหน้าที่พัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัย (อายุ 3-6 ปี) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เด็กพัฒนาทักษะพื้นฐานทางการเรียนรู้และทักษะทางสังคมอย่างสำคัญ ซึ่งหน้าที่ของครูปฐมวัยมีดังต่อไปนี้

1. การวางแผนและดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ ครูปฐมวัยออกแบบและจัดตั้งกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของเด็ก รวมถึงการสนับสนุนในด้านการเรียนรู้พื้นฐาน เช่น การเล่าเรียนเล่นเกม การศึกษาธรรมชาติ การสร้างสรรค์ เป็นต้น

2. การพัฒนาทักษะทางสังคม โดยครูปฐมวัยมีส่วนช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะสังคมและทักษะความสัมพันธ์ของเด็ก อาทิ การเรียนรู้การแบ่งปัน การทำงานเป็นทีม การเรียนรู้การแก้ไขขัดข้องการเรียนรู้การสื่อสาร เป็นต้น

3. การตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ โดยครูปฐมวัยจะติดตามและประเมินการเรียนรู้ของเด็กโดยใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมกับวัย และมีความหลากหลาย เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าของเด็กปฐมวัย และเพื่อปรับปรุงการจัดประสบการณ์การสอนของตนเอง

4. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยครูปฐมวัยมีหน้าที่สร้างสภาพแวดล้อมที่อบอุ่นเหมือนที่บ้าน และบรรยากาศที่เป็นกันเองและส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย โดยการสร้างพื้นที่เรียนรู้ที่น่าสนใจ การใช้เครื่องมือการสอนที่เหมาะสม และการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กและผู้ปกครอง

5. การทำงานร่วมกับผู้ปกครองและครูอื่น ๆ ซึ่งครูปฐมวัยมีบทบาทในการสื่อสารและร่วมมือกับผู้ปกครองในการสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก นอกจากนี้ยังมีการทำงานร่วมกับครูอื่น ๆ เพื่อแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในการสอน

หน้าที่ของครูปฐมวัยอาจแตกต่างไปตามบทบาทและสถานที่ทำงาน เช่น ครูปฐมวัยในโรงเรียนปฐมวัย สถานีเด็กเล่น หรือสถานศึกษาเอกชน อาจมีการเน้นความสำคัญในด้านบางด้านเฉพาะ แต่หน้าที่หลักคือพัฒนาและส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กปฐมวัยให้เติบโตไปด้วยความสุขและความเป็นอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับ(ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ และคณะ, 2558) ได้ให้ความหมายครูปฐมวัย ในลักษณะความของครูปฐมวัยมืออาชีพ ว่าหมายถึง ครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็กที่มีความรอบรู้ความเชี่ยวชาญความเป็นมืออาชีพโดยเฉพาะด้านการศึกษาปฐมวัยทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ให้แก่เด็กในสถานศึกษาระดับปฐมวัยทั้งของรัฐและเอกชนอย่างเต็มศักยภาพของเด็ก สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยและสามารถทำงานร่วมกับครู ชุมชนและสังคมได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ (สุชาดา หวังสิทธิเดช, 2562 : 10) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการดูแลเด็กที่อยู่ในช่วงวัยอนุบาล ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมการเรียนรู้ของ เด็กให้สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัย รวมถึงมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้ร่วมงาน และบุคคลใน สังคมได้อย่างเต็มศักยภาพ

3.3 คุณสมบัติที่ดีของครูปฐมวัย

คุณสมบัติของครูปฐมวัยหรือครูปฐมวัยในอุดมคติสามารถรวมถึงคุณลักษณะทางบุคลิกภาพและทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ได้ดังนี้

1. มีความรู้และความเข้าใจในพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ซึ่งครูปฐมวัยควรมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวมประกอบด้วย พัฒนาการด้านร่างกาย พัฒนาการด้านอารมณ์ พัฒนาการด้านสังคมและพัฒนาด้านสติปัญญา

2. มีทักษะการสื่อสารและความเข้าใจในตัวเด็กปฐมวัย ครูปฐมวัยควรมีทักษะการสื่อสารที่ดีเพื่อสื่อสารและเข้าใจเด็กในระดับอายุและการพัฒนาที่เหมาะสมของเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ยังสามารถสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้และพัฒนาของเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. มีความอ่อนน้อมถ่อมตนและการเป็นแบบอย่าง ซึ่งครูปฐมวัยควรเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กปฐมวัยและแสดงออกถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน มีความอ่อนโอนเพื่อให้เด็กปฐมวัยมีความรู้สึกอบอุ่นและมีความสามารถในการสร้างความเชื่อมั่นและความปลอดภัยให้กับเด็ก

4. มีความอดทนและความโอบอ้อมอารี ซึ่งครูปฐมวัยต้องมีความอดทนในการทำงานกับเด็กที่อาจมีพฤติกรรมและความต้องการที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ครูปฐมวัยยังต้องโอบอ้อมอารีและรับฟังเด็กอย่างเต็มใจเพื่อเข้าใจและตอบสนองต่อความต้องการของเด็กปฐมวัย

5. สามารถทำงานเป็นทีมและความรับผิดชอบโดยครูปฐมวัยควรสามารถทำงานร่วมกับครูและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาของเด็กปฐมวัย นอกจากนี้ยังต้องมีความรับผิดชอบในการดูแลเด็กปฐมวัยและสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและเอื้ออำนวยให้กับเด็กปฐมวัย

6. มีความคล่องแคล่วและความสามารถในการปรับตัว โดยครูปฐมวัยควรมีความคล่องแคล่วและสามารถปรับตัวตามสถานการณ์และความต้องการของเด็กปฐมวัยได้ เพื่อให้สามารถใช้วิธีการสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

จากข้อมูลที่กล่าวข้างต้นก็สอดคล้องกับ (สุชาดา หวังสิทธิเดช ,2562 : 12) กล่าวว่า คุณสมบัติ และลักษณะของครูปฐมวัยว่าควรเป็นผู้ที่มีลักษณะทั้งภายในและ ภายนอกที่เหมาะสมในการเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็ก คือ บุคลิกภาพภายในเป็นผู้ที่คิดดี มีคุณธรรม มีจิตใจ ที่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ รักและเมตตาเด็ก อารมณ์ดี ส่วนบุคลิกภาพภายนอกนั้น คือการแต่งกาย การยิ้มแย้ม การ ปฏิบัติต่อเด็กในรูปแบบต่าง ๆ

3.4 บานี่

คำว่า "BANI" ถูกนำมาใช้ในบรรยากาศทางธุรกิจและเทคโนโลยีเพื่ออธิบายว่าโลกที่เป็นไปได้ในอนาคตอาจมีความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนมากขึ้น และคุณสมบัติเหล่านี้ส่งผลต่อการวางแผนและการดำเนินงานขององค์กรในสภาวะที่สิ้นเปลือง (VUCA) หรือสภาวะที่ซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดย BANI เป็นการเตือนให้องค์กรรับมือกับสภาวะที่ซับซ้อนและความไม่แน่นอนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ (วรากรณ์ สามโกเศศ,2565) กล่าวว่า โลกแบบ BANI หรือ BANI World เป็นแนวคิดของ Jamais Cascio นักมนุษยวิทยาชาวอเมริกาที่ศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ โลกแบบ BANI จึงเป็นมากกว่าการอธิบายโลกทางกายภาพแบบ VUCA แต่ช่วยให้เรามองเห็นโลกที่กระทบต่ออารมณ์ของผู้คนด้วย เช่นความหดหู่ ความเครียด ความกังวล ความสับสน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บริการมองเห็นภาพรวมในการจัดการอย่างรอบด้านโลกแบบ BANI ประกอบไปด้วย

1. โลกที่เปราะบาง (B - Brittle) สิ่งต่าง ๆ ในโลกแบบ BANI ในวงการการศึกษาไม่ว่าจะเป็นหลักสูตร โครงการ แผนงานจะมีความเสี่ยงที่จะล้มหลวอยู่ตลอดเวลาอันเนื่องมาจากความผันผวนของโลกรอบด้าน แผนระยะยาวหรือแผนที่ไม่มีความยืดหยุ่นจึงอาจถูก Disrupt ได้ตลอดเวลา

2. โลกที่เต็มไปด้วยความกังวล (A - Anxious) เนื่องจากอะไรก็เกิดขึ้นได้ในโลกแบบ BANI จึงนำไปสู่ความลังเลไม่กล้าตัดสินใจ หากเกิดความผิดพลาดในการดำเนินงานบ่อยหรือประสบกับปัญหาซับซ้อนเกินกว่าจะรับมืออาจนำไปสู่สภาวะความสิ้นหวังของบุคลกรและนำองค์กรไปสู่สถานการณ์วิกฤต

3. โลกที่คาดเดายาก (N - Nonlinear) การคาดเดายากในโลกแบบ BANI เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เป็นเส้นตรง หมายถึง สาเหตุและผลลัพธ์ไม่สัมพันธ์กันและไม่สามารถคาดเดาแนวโน้มได้ สาเหตุเล็ก ๆ อาจจะนำไปสู่ปัญหาที่ใหญ่เกินคาดเดา

4. โลกที่เข้าใจยาก (I - Incomprehensible) การคาดการณ์อย่างทะลุปรุโปร่งหรือการวางแผนควบคุมให้สิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นตามต้องการอาจจะทำได้ยากในโลกแบบ BANI เพราะมีความผันผวนพลิกผันอยู่ตลอดเวลา

ในการปรับตัวสู่โลกในยุค BANI world (โลกที่เป็น Brittle, Anxious, Nonlinear, และ Incomprehensible) ต้องการการเตรียมความพร้อมและการปรับเปลี่ยนตนเองเพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วยวิธีต่อไปนี้

1. การสร้างการรับรู้และความเข้าใจ โดยสำรวจและวิเคราะห์ตนเองเพื่อให้เข้าใจปัจจัยที่อาจส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอน เช่น คุณสามารถใช้เทคโนโลยีใหม่ การเปลี่ยนแปลงในตลาดหรือการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย โดยการเข้าใจข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้คุณเตรียมพร้อมและตอบสนองต่อสภาวะ BANI ได้ดียิ่งขึ้น

2. การสร้างความยืดหยุ่นในกับตนเอง ควรพัฒนาความยืดหยุ่นทั้งในเรื่องของการทำงานเพื่อให้สามารถปรับตัวและรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ควรสร้างแรงจูงใจและวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

3. การตระหนักและการวางแผน โดยการตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและการวางแผนเพื่อรับมือกับสภาวะ BANI จะช่วยให้ตนเองมีการเตรียมความพร้อมและการตอบสนองที่เหมาะสม การวางแผนควรรวมถึงการพิจารณาสถานการณ์และการประเมินความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

4. การพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพื่อเป็นการส่งเสริมการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถที่เพียงพอและสามารถปรับตัวได้สอดคล้องกับสภาวะ BANI การให้ความรู้และการฝึกอบรมที่เหมาะสมสามารถช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการปรับตัวของตนและเผยแผ่ยังเพื่อนร่วมงาน

การปรับตัวสู่โลกในยุค BANI world ต้องเป็นกระบวนการต่อเนื่องและต้องมีการปรับปรุงและการเรียนรู้อยู่เสมอ เนื่องจากสภาวะ BANI มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้ที่สามารถปรับตัวและปรับเปลี่ยนตามสภาวะนี้จะมีโอกาสสร้างความสำเร็จและอยู่อย่างยั่งยืนในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

4.สรุป

การปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญเพื่อการพัฒนาตนเองและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในหลายด้านต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนาทักษะและความสามารถ ครูปฐมวัยควรพัฒนาทักษะและความสามารถที่เหมาะสมในสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอนในยุค BANI WORD เช่น ทักษะด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร ทักษะการแก้ไขปัญหา และทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและที่จะเกิดขึ้นในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

2. การเป็นตัวอย่างและผู้นำ ครูปฐมวัยควรเป็นตัวอย่างในการปรับตัวและพัฒนาตนเองเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในการพัฒนาตนเอง ครูควรมีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและแสวงหาความเข้าใจในแนวคิดและกระบวนการใหม่ๆ เพื่อนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิภาพและเต็มศักยภาพ

3. การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม ครูปฐมวัยควรส่งเสริมให้เกิดการสร้างองค์ความรู้ใหม่และสร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการสอน เช่น การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการสื่อสารและการเรียนรู้ การนำเอาความรู้จากภาควิชาอื่นๆ เข้ามาใช้ในการสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เชิงบูรณาการและคิดอย่างเป็นอิสระ

4. การสร้างนวัตกรรมและการทำงานร่วมกัน ครูปฐมวัยควรสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมและการทำงานร่วมกันในทีมงาน โดยเปิดโอกาสให้ครูและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแนวคิดและแก้ไขปัญหา เพื่อสร้างการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

5. การสร้างความเข้าใจและความรับผิดชอบ ครูปฐมวัยควรสร้างความเข้าใจและความรับผิดชอบต่อความสำคัญของการพัฒนาตนเองและการพัฒนาผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และครูเองก็ต้องรับผิดชอบในการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการพัฒนาตนเองของผู้เรียน

ดังนั้นการปรับตัวของครูปฐมวัยในยุค BANI WORD เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพื่อการพัฒนาตนเองและนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตและประสบความสำเร็จในชีวิตได้อย่างเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

5.เอกสารอ้างอิง

ขวัญฟ้า รังสิยานนท์ และคณะ. (2558). *เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา 1073702 วิชาชีพครูปฐมวัย*. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

วรากรณ์ สามโกเศศ. (2565). *กรอบคิดจาก VUCA สู่ BANI*. กรุงเทพธุรกิจ สืบค้นเมื่อ วันที่ 2 พฤษภาคม 2566, from https://www.bangkokbiznews.com/columnist/1004689 :

สุชาดา หวังสิทธิเดช. (2562*). ผลการพัฒนาครูปฐมวัยด้วยการผลิตสื่อนิทานและเทคนิคการเล่านิทานเพื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. รายงานการวิจัย.

Roy C, Andrews HA. (1999). *The Roy adaptation model*. Stamford, CT: Appleton & Lange.